קעד א מיי׳ פי״ח מהלי אישות הלכה כה סמג

מישות הככה כה סתג עשין מח טוש"ע אה"ע סיי ג סעיף ב: קעה ב מיי פי"ד מהלי טוען הלי א סמג

עשין נה טוש"ע ח"מ סי' קנא סעיף א: קעו ג טוש"ע ח"מ סי' רלו

סעיף ד: קעו ד מיי׳ פי״ד מהלי טוען הל' ב ועיין נמ״מ סמג שם טוש״ע שם

נמיית קתה שם פושיע שם וסיי קנא סעיף ג: קעח ה ו מייי שם וסמג שם טוש"ע ח"מ סיי

קנא סעיף ג: קעם ז מיי פ"י מהל"

קעם ז מיי פ"י מהלי מכירה הלי א ועי בהצגוח וכמ"מ סמג עשין לה טוש"ע ח"מ סי קגא סעיף ג בהג"ה וסי רה סעיף א [וברב אלפס עוד בגיעין פ"ה דף קע.]:

:12

במגורשת ואינה מגורשת וכדרבי זירא

סדאמר ר' זירא אמר ר' ירמיה בר אבא אמר שדאמר ה'

שמואל יכל מקום שאמרו חכמים מגורשת

ואינה מגורשת בעלה חייב במזונותיה אמר

רב נחמן אמר לי הונא יכולן שהביאו ראיה

ראייתן ראיה ומעמידין שרה בידן גזלן

שהביא ראיה אין ראייתו ראיה ואין

מעמידין שדה בידו מאי קמ"ל תנינא בּלקח

מסיקריקון וחזר ולקח מבעל הבית מקחו במל

לאפוקי מדרב דאמר ¤רב לא שנו אלא דאמר

ליה לך חזק וקני אבל בשמר קנה קמ"ל

כדשמואל דאמר סיאף בשמר נמי לא קנה

עד שיכתוב אחריות נכסים יחרב ביבי מסיים

בה משמיה ִדרב נחמן ״קרקע אין לו אבל

מעות יש לו בד"א ישאמרו עדים בפנינו

מנה לו אבל אמרו עדים בפנינו הודה לו לא

כדרב כהנא דאמר (6) אי לאו דאודי ליה הוה

מממי ליה לדידיה ולחמריה לשחוור אמר רב

הונא סיתליוהו וזבין זביניה זביני מ"ם כל

דמזבין איניש אי לאו דאנים לא הוה מזבין

ואפילו הכי זביניה זביני ודילמא שאני אונסא

דנפשיה מאונסא דאחריני אלא יי כדתניא

מגורשת ואינה מגורשת בעלה חייב במזונותיה. וכגון שייחל לה ארעא אחריתי דאי לאו הכי אין שלו חזקה דכיון

> למיתני גבי גולן אין ראייתו ראיה ראייתו ראיה לגבי הא שאין מעמידין טעמא אי לאו דאודי ליה הוה ממטי לא הוו זביניה זביני אפי׳ מנה לו מעות הלכך קאמרי תרוייהו דאין ראייתו הוא משום דאי לאו דאודי ליה כו׳ והאי כולן נראה לרשב"א דקאי נמי ואע"ג דאמר לקמן [גבי אשה בנכסי בעלהן דלגלויי זוזי הוא דבעי כיון דאוקימנא בהודאה לא שייך בה גלויי זוזי ועוד דמשמע לקמן דסבירא להו לרב הונא ולרב נחמן דלא אמר לגלויי זווי הוא דבעי: ומעמידין שרה בידן. גבי אומן נמי שייך שדה כגון אם הוא בנאי: אבל בשמר קנה. אלקח מן האיש וחזר ולקח מן האשה נמי קאי כדמוכח במתני׳ בהניזקין (גיטין דף נח: ושם) וקשה דתניא בסוף

מי שהיה נשוי (כתובות דף נה. ושם ד"ה וכתבה) כתב לראשון ולא חתמה לו לשני וחתמה לו איבדה כתובתה דוקה משום דלה חתמה לראשון אבל אי חתמה לראשון לא איבדה כתובתה כדמוכח התם אע"פ שכתבה שטר^ד ונראה לר"י דהא דקאמר רב בשטר קנה יש להעמיד בשטר הראיה שאחר הקנין דכיון שאחר הקנין עשתה שטר שייפתה כחו כל כך קנה וההיא דכתובות מיירי בשטר מתנה בלא הנין אחר אלא שטר א"נ חתמה דהתם לשון גמר כמו חתמו גבי תורף דגיטין וכמו תורה חתומה ניתנה בהניזקין (גיטין דף ס.) ה כלומר שגמרה מקח ונתרלתה בעל פה אי נמי חתמה ממש ובשטר של בעל והא דאמר אילימא

רב בשטר קנה שעשתה שטר מכירה בשמה ומסתבר דטעמא דרב כטעמא דשמואל דאמר בהניוקין (שם דף נח. ושם ד"ה אבל) אף בשטר לא קנה עד שתכתוב לו אחריות ושמואל לטעמיה דאמר

בפ"ק דב"מ (דף יד. ושם) אחריות לאו טעות סופר בשטרי מקח וממכר ורב סבר אחריות טעות סופר הואי אבל קלת קשה דלקתן פריך לרב הונא דאמר תליוהו וזבין זביניה זביני מהא דאמר שמואל אף בשטר לא קנה ואי תלוי הדבר באחריות מאי קשה ליה משמואל טפי מרב: ורב ביבי מסיים בה בו'. ק"ק הלשון דהא רב ביבי פליג כדאמרי לקמן ! ורב הונא לא מיירי בהכי אלא בהודה ולא במנה:

מגורשת ואינה מגורשת. כגון זרק לה גט ספק קרוב לה ספק קרוב לו דבעלה חייב במזונותיה עד דיהב לה גט ודאי כר' זירא ואיכא למימר כיון דמגורשת ואינה מגורשת אשתו היא וחייב במזונותיה והניח לה בעל קרקע זו בידה כדי שתיזון מפירותיה ולא הויא חזקה

קמ"ל דהויא חזקה דכיון דהתחיל בגירושין והוא שונא לה לא יחד לה קרקע למזונותיה כי בטורח יתן לה מזוכות בלמלום כשיחייבוהו ב"ד: חייב במוונותיה. דאכתי אגידא ביה: וכולן. אומן וארים וכל הנך דלעיל [מב.] דאמרן אין להן חזקה: ראיה. שטר מכירה או עדי מכירה: רחייתן רחיה. מילתה דפשיטה היה ומשום סיפא נקט לה: גולן שהביא ראיה. עדי מכירה או עדי הודאה אבל מתן מעות לא ראו: אין ראייתו ראיה. כדרב כהנא דאי לאו דאודי ליה או שכתב לו שטר מכירה הוה ממטי ליה ולחמריה לשחוור וע"אן אבל אם נתן לו הגזלן מעות בפני עדים ראייתו ראיה כדרב הונא לקמיה דאמר תליוהו וזבין זביניה זביני ואע"ג דרב ביבי מוקי לה לקמן להא אפילו בשנתן מעות הגזלן לנגזל ואפ״ה לא קנה גזלן הא אמרינן לקמן בשמעתין [מח.] דרב ביבי מימרא היא ומימרא לרב הונא לא סבירא ליה. וכדרב הונא קיימא לן בשמעתין: ואין מעמידין שדה בידו. ולא לכל הבא מכחו כגון בן גזלן או לוקח

מגולן: מאי קמ"ל. רב הונא דגולן וכל הבא מכחו אין ראייתו ראיה ולא קנה: מנינא. במסכת גיטין בהניזקין: לקה מסיקריקון. מגולן נכרי הורג נפשות על עסקי ממון שאומר לו שא קרקע זו והניחני ומתנה זו לא הויא מתנה דאפילו למ״ד תליוהו וזבין זביניה זביני תליוהו ויהב לא הויא מתנה וטעמא מפרש בגיטין [נה:] ג' גזירות גזרו חי [קמייתא כל דלא קטיל ליקטיל מציעתא כל דקטיל לייתי ארבע זוזין בתרייתא כל דקטיל ליקטלינהו קמייתא ומציעתא כיון דקטלי נכרים לישראל אגב אונסיה גמר ומקני בתרייתה אמרי האידנה לישקול ולמחר תבענה ליה בדינה והלכך לא קנה הסיקריקון דהא לא נתן מעות אלא גזלה בחנם והלוקח (ש) נמי ממנו לא קנה דקרקע אינה נגזלת [סוכה ל] ואכתי ברשותא דמריה קמא איתא ואפילו חזר ולקח מבעל הבית שכתב לו שטר כדמפרש לקמן או במתנה או בשטר מכירה בלא מעות דאילו נתן מעות לבעל הבית קנה כרב הונא דהא אפילו סיקריקון עלמו היה קונה אם נתן לו מעות לנגזל והכי מוכח לקמן בשמעתין גבי מילתיה דרב הונא דאית ליה תליוהו וזבין כו׳ אפילו הכי לא קנה לוקח דמחמת פחד דסיקריקון הקנה לו ללוקח וכיון דאין ראיית הלוקח מגזלן ראיה אפילו כי הדר וזבין מבעל הבית כל שכן וכל שכן דאין ראיית הגזלן עצמו ראיה דמחמת פחד כתב לו השטר ומעולם לא קיבל דמים מן הגולן דנימא זביניה זביני: ומשני לחפוהי מדרב. אתא רב הונא: דאמר רב.

עלה דההיא משנה: **לא שנו.** דחזר ולקח מבעה"ב מקחו בטל אלא דאמר לו בפני עדים (יי) חזק וקני ומעות לא קיבל בפני עדים דנימא זביניה זביני כדלקמן וגם שטר לא כתב לו בעל הבית ללוקח אבל אם כתב לו שטר ודאי אקני ליה ואמא רב הונא למימר דגזלן שהביא ראיה אפילו בשטר אין ראייתו ראיה כדשמואל: אף בשטר לא קנה. דמאימת סיקריקון כתב לו: ורב ביבי מסיים. בהא מלתא דאמר רב נחמן א"ל הונא: משמיה דרב נחמן. שהיה מוסיף בה רב נחמן דבר זה מדעתו. ומיהו רב הונא לא סבירא ליה האי חוספתא כדלקמן בשמעתין [מת.] דכל היכא דאיכא מתן מעות סבר ליה לרב הונא דהוו זביני. ולאו אדרב ושמואל קאי דבמסכת גיטין בהניזקין [נת.] דאיתא לפלוגמייהו לא איירי רב ביבי כלל החם: **קרקע אין לו.** לגזלן כמו שאמרנו אין מעמידין שדה בידו: **אבל מעוח.** שנתן לו הגזלן לנגזל בדמי קרקע זו יש לו שיחזירם לו הנגול ולח קנסינן ליה לגולן לחבד מעומיו. ושמעינן מהכח דסבירה ליה לרב ביבי תליוהו וזבין לחו זביניה זביני והיינו דאמרינן לקמן [מת] דרב הונא לית ליה דרב ביבי: בד"א. דמטות יש לו כגון שאמרו עדים בפנינו מנה לו הגזלן לנגזל ונתן לו המעות או שכתבו בשטר אנו ראינו שנתן לו המעות דמשום פחד דסיקריקון דגולן לא מסהדי וכתבו עדים שיקרא: אבל אמרו מתמות לוו בפנינו הודה לו. נגול לגולן שקיבל ממנו הדמים או שכתבו בשטר המכירה וכך אמר לנו הוו עלי עדים שקיבלתי ממנו הדמים ומכרתי לו לא יחזיר לו מעות לגולן: כדרב כהנא כו'. ומסקנא דמילתא דרב ביבי היא: חליוהו וובין. מי שתלו אותו או עשו לו יסורין עד שמכר וקיבל הדמים ואומר רוצה אני: **וביניה וביני.** ולא יוכל לחזור בו וטעמא מפרש ואזיל: ואים דגרס **סלוה**. ורבינו חננאל כתב תליוהו. ודוקא מכר אבל מתנה לא הויא מתנה דכיון דלא מקבל מידי לא גמר ומקני כדמוכח לקמן נשםן דאמרינן מודה שמואל היכא דיהב זוזי: דכל דמובין איניש. רוב חפלים וכלי ביתו וטליתו שאדם מוכר אי לאו דאנים ודחיק במעות לא הוה מובין ואפ״ה הוה זביניה זביני בעל כרחו אפילו לא גמר ומקני שלא נחנה חילוק במקח וממכר בין דברים הלריכין לו ומכרן לדברים שאין לריכין לו אלא כולהו קונה לוקח. וה"נ אע"ג דאנים מוכר קונה לוקח הואיל וקיבל דמים אע"ג דלא גמר ומקני: שאני אונס דנפשיה. שלריך למעות ומתוך כך מוכר חפליו מדעתו דהתם איכא למימר גמר ומקני: מאונסא דאחריני. שמכריחין אותו למכור דהתם לא גמר ומקני:

.א) ב"מ יב: ע"ם גיטין עד. ה) ב"ת יכ. ע"ם גיטין עד.
ע"ש כחובות לו: ע"ש,
גיטין נה:, ג) [שם נח.],
ד) [שם], ה) [לקמן מח.],
נ"ק סב. [לקמן מח.],
נ"ק סב. [לקמן מח.], ז) ערכין כא. קדושין ג. יבמות

הגהות הב"ח

(A) גמ' דאמר רב כהנא אי לאו דאודי: (ב) שם אלא ד"ה לקח וכו' והלוקח ממנו . נמי לא קנה: (ד) ד" רב וכו' בפני עדים לד חזה:

מוסף רש"י

לקח מסיקריקון כו' מקחו בטל. דאמרינן מיראה עבד, אי נמי השני נוחלי והראשון קשה הימנו, ובנתרא מוקי לה דלא כתב ליה שטרא (גיטין נה:). לא ניה שערח (גיטין וה). לא שבר. למקחו בעל, אלא דאמר ליה. בעלים לזה שלקח מסיקריקון, לך חזק רקבי. בחוקה, דכיון דדיבורל בעלמה הוא איכה למימר השני נוח לי, אבל בשטר. ליה מכר גמור ומדעת ליה מכל גמול ומיב.. (שם נח.). עד שיכתוב אחריות. לאי טרפו לה שיכות. אחריות. דאי טרפו לה מיניה לגנייה דמי ארעא (שם). לשחוור. אנגריא של מלך (במדבר טז טו).

מוסף תוספות

א. (מט.) לא לאשה חזקה בנכסי בעלה, פשיטא כיון דאית ליה מזוני מזוני הוא קא אכלה. לעכ״א. ב. דאע״ג דאודי ליה באנפי אחריני שקבל ממנו מעות מוציאין השדה מידו ואין הנגזל מחזיר לו המעות שהודה בחדי לד המצוח שהדדה בקבלתם. רצינו יונה. ג. [נא.], T. דבחד לוקח יכולה לומר נחת רוח עשיתי לבעלי. מוס' גיטין נח. ה. גמורה ומסויימה ימה. לש"י גיטין ס. ובסתם שטר ככתבה דכתובות כשפירשה דלא קבלה אחריות מיירי. תוס׳ קבלה אחריות מיידי. מוקי גיטין נח. ועיין מהרש״ח. 1. [מח.]. [ו]היכי מסיים בה קרקע אין לו אבל מעות יש לו, והא אמילתיה דר״ה קיימינן . ואלו לר״ה אם יש שם מתז מעות בפני עדים ראייתו ראיה, דאמר רב הונא תליוהו וזבין זביניה זביני. רבינו יונה.

מזוני מזוני הוא דקא אכלה כדאמרי׳ לקמן א: ראייתן ראיה ומעמידין שדה בידן. נראה לרשב״א דנקט איידי לבנוי מרוייהו

> ואין מעמידין שדה בידו דהתם אינטריך תרוייהו דאי לא תנא אלא אין ראייתו ראייה הוה אמינא דאין שדה בידו אבל מעות יש לו דלא ה״א ליה ולחמריה לשחוור אלא הוה מפרשינן טעמא משום דתליוהו וזבין ראיה כלל דאפי׳ מעות אין לו בדטעמא אבן שלא חלק ואשה שלא נתגרשה

רבינו גרשום מגורשת ואינ' מגורשת.

מגורשת ואינ׳ מגורשת. כגון זרק לה גט ספק קרוב לו דבעלה חייב במזונותיה עד דיהיב לה גט ודאי ואיכא למימר ¢) די״ל ספק . מגורשת דאם איתא דגרשה מגרו שור דאם איז אי זגו שהי אית ליה בהדה איבה ולא היה מייחד לה קרקע למזונות כי אם ממקום אחר היב לה מזונות בצמצום והויא חזקה: וכולן. בין אומן ובין אריס וכל הני דלעיל שהביאו ראיה. עדות אומן ובין אריס וכל הני דלעיל שהביאו ראיה. עדות שקנו אותה קרקע ראייתן ראיה והוי חזקה: לקח מן סיקריקון. זהו גזלן שאמרו לו בני אדם מחמת שהוא לו כני אדם מחמת שהוא חוד לו הני אדם מחמת שהוא היחור ולקח מכבה"ב 2) שתפיש לו קנין הנגזל ללוקח שוב שהקרקע של כיקיקן מקחו בטל דבעל ברותי אודי ליה ולא גמר ברותי אודי ליה ולא גמר ומקני ליה אלמא דראיה נוסשני של גזלן אינה ראיה. ומשני הריתיא אומדי ליהו ומשני הריתיא הומשני הריתיא הומשני הריתיא הומשני הריתיא הומשני הריתיא הומשני להוא להריתיה ליתוח ביתוח ב הך ברייתא איצטריך למתני לאפוקי מדרב דאמר לא שנו דמקחו בטל אלא דאמר שנורמקחו בטל אלא דאמר לו בעה"ב לך חזק בקרקע וקני מש"ה לא קני דלא מצי לאחזוקי בה משום דבעל כרחיה קאמר אבל אי כתב ליה בעל הבית אי כתב ליה בעל הבית שטר מכירה קנה: קמ"ל. רב נחמן דאפ"ה לא קנה כדשמואל וכו': אחריות. דלא מפיק ליה מידיה: ורב ביבי מסיים בה משמיה דרב ביבי מטיים בה משמיה דרב נחמן. להיכא דחזר ולקח מבעל הבית מקחו בטל דקרקע אין לו ללוקח אבל מעות שנתן יש לו: בד"א. דמעות יש לו ללוקח כגון . . שאמרו עדים בפנינו מנה שאמדו עלים בענינו מנה: לו המעות לבעה"ב אבל אמרו העדים בפנינו הודה לו המוכר להסיקריקון ולא ראו נתינת המעות אפי׳ מעות אין לו דהאי דאודי . רדרר רהוא ורו': ליה כדרב כהנא וכר: אמר רב הונא. אי אמרו ואיימו לאיש תלוהו בעץ אי לא מזבין לו שדהו וזבין מחמת יראה זביניה י. וביני אע"ג דאנסוהו: אי לאו דאניס. שאין לו מעות להוציא לצרכיו:

א) אולי צ"ל ואיכא למימר חול כלה חוקה בי"ר ומיכול למינול דאין לה חוקה קמ"ל כיון דהתחיל בגירושין אית ליה וכוי. ב) אולי צ"ל שאמר לו הנגול ללוקח לך חוק וקני והודה לו שוב שהקרקע וכו׳.